

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Tard, un xic tard, però hem vist una entrevista que la revista digital “Hibrit 33 – Associació Cultural de les Arts i Lletres” li va fer a l’Enric Reverté ([El van rebatejar com a Reverter](#), cosa que li passa sovint des de jove quan era porter de futbol) de CanTonet que, per la seva habitual saviesa, sinceritat i contundència no podem deixar de transcriure-la literalment -amb les mateixes imatges que l’il·lustren- en aquesta publicació.

Enric Raverter.

Propietari de la Llibreria CAN TONET - El Racó Tintinaire.

Al Saló del Còmic de Barcelona.

Estem dintre del recinte del Palau 2 del 32 Saló Internacional del Còmic de Barcelona 2014. aquesta tarda del 16 de maig, segona jornada del Saló, entrevistem a Enric Raverter. Ell es el propietari de la llibreria CAN TONET/El Racó Tintinaire.

Es tracta de una llibreria barcelonesa situada al costat de la Sagrada Família i que està especialitzada en la obra de Hergé. I, sobretot, en el seu personatge més universal i emblemàtic: Tintín.

- El primer que volem preguntar-li a l’Enric es sobre les activitats i articles que promocióneu a la vostra botiga.

Tenint present de que es tracta d’una obra que, avui per avui, les aventures de Tintín s’han venut més de 250 milions de llibres i estan traduïdes a 108 idiomes i dialectes. Nosaltres, que tenim la botiga al costat de la Sagrada Família, hem pogut constatar que la internacionalitat del personatge i del producte ha fet que ens vingui gent de tot el món a la botiga. Des de Austràlia fins el Quebec, des de Sudàfrica fins Noruega i Suècia; gent de tot el món.

- Es a dir: teniu clients fidelitzats d’arreu de tot el món. Gent especialment aficionada al personatge de Tintín.

Més que fidelitzats, el que ha sigut la gran sorpresa es que nosaltres ens pensàvem que tot es dirigia cap el món francòfon. I la gran sorpresa ha sigut que ens ha vingut gent de Río de Janeiro, de Sau Paulo, de Veneçuela, de Mèxic.... Del Quebec i de Montreal ja ho enteníem. Però que ens vingués gent, posem per cas, de la colònia holandesa de Sudàfrica ens va sorprendre molt. I, home, fidelitzats, fidelitzats no. Però venen amb gran entusiasme a la nostra botiga.

- La obra de Tintín ¿vosaltres la veneu en diferents idiomes o únicament la teniu en català i en castellà?

Inicialment nosaltres la obra la tenim a la botiga en català, castellà, anglès i francès. Evidentment també tenim clients que es fan la col·lecció de tots els tintins en tots els idiomes. En tenim un parell de clients així. I també hi ha gent que decideix que vol tenir un volum de

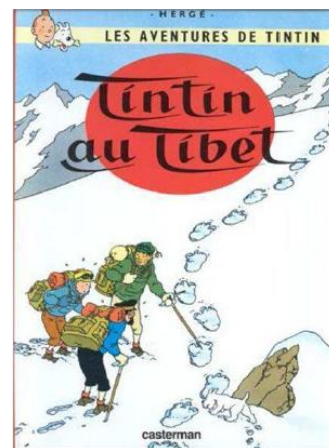
Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Tintin concret en tots els idiomes. Posem per cas el volum de "*Tintín al Tibet*" en tots els idiomes possible. O amb tots els idiomes possibles el llibre que sigui. D'aquests clients també en tenim i els hi busquem el producte.

- Tinc entès que l'autor Hergé va morir a l'any 1983 i va disposar que després de la seva mort ja no es podrien editar i publicar més llibres del seu personatge Tintín. Ni fer noves aventures quan ell ja no hi fos.

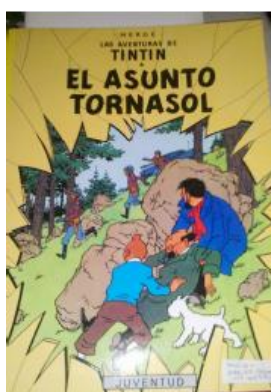
Efectivament. Ja inclús en vida Hergé va tindre els seus problemes perquè amb dibuixants que havent sigut la seva mà dreta com, per exemple, **Edgar Pierre Jacobs** li van discutir la titularitat de poder firmar la seva obra de Tintín i ell sempre es va negar en rodó. Fins el punt que existeix la famosa frase dita en un de les seves entrevistes de "*Tintin c'est moi*". De tal manera que quan jo mori, mor Tintín.

- I vostè pensa que va ser la decisió correcta?. O creu que fora bo que d'altres autors posteriors; ja no dic els seus propis dibuixants o editors sinó, posem per cas, autors de còmics del anys 90 i dels 2000, haguessin continuat la seva obra. Que en pensa vostè a nivell personal?

La meua opinió personal es que jo no puc valorar si hagués sigut millor o pitjor. Però el que sí tinc molt clar es que ja no hagués sigut el Tintin que tots coneixem i que es basava en la personalitat total de Hergé.

- Ja ha deixat prou clara la seva postura. Però s'imagina, per exemple, una aventura de Tintín sobre l'Onze de setembre de 2001?. O sobre les olimpíades de Pekín 2008 o les de Londres 2012?

La veritat es que no hem faig al càrrec de com podria ser o deixar de ser. Així i tot les aventures de Tintín avui en dia encara tenen una peculiaritat tremenda. I es que pots trobar notícies del dia a dia amb referents constants dintre dels 24 volums de Tintín. Per exemple, no aniré molt lluny. No fa ni un mes que va desaparèixer un avió a Malàisia. Això ens recorda tremendament a l'avió de "*Vol 714 a Sidney*" que va ser segrestat per Roberto Rastapoupulos. Puc dir això com podríem parlar també de "*L'afer Tornassol*" i ens recorda "les armes de destrucció massiva". Podríem parlar també del bòlid que va caure l'any passat als Urals i podríem parlar del volum de "*L'estel misteriós*". Podríem aplicar qualsevol nova aventura a qualsevol nou incident. Però ja amb els **24 llibres de Tintín**, avui en dia, hi han

conferències que expliquen **la historia del segle XX** amb els volums de Tintín. El que esta ben clar es que pel que nosaltres coneixem al mercat, si la obra de Tintín la pogués fer qualsevol ja no seria el Tintín. Es faran anuncis de preservatius, de bingos, de càmpings...

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Pensi una cosa: dintre del món de la política, inclús en el Parlament francès, en seu parlamentària es va discutir si Tintín era de dretes o d'esquerres. Perquè tothom se'l vol fer seu. Fins el punt de que els senyors Gallardón i en Mas es van mostrar enèrgics tintinaires. En Carod Rovira, en seu parlamentària, en el Parlament català li va dir al Pascual Maragall que ell era un Haddock. De tal manera que tothom se'l vol fer seu.

Si deixem ma lliure a "*las mentes pensants*" crec que deixaria de ser el Tintín. Es desvirtuaria l'obra de Hergé. Ja hi han llibres que s'han fet, fins i tot pornogràfics com "*Tintin a Tailàndia*" i "*Tintín a Suïssa*" que estan perseguits perquè es il·legal. Perquè els drets d'imatge i d'autor preserven molt la imatge i son perseguits. Imaginis que aquesta activitat no fos perseguida. Potser seria el dret d'expressió però jo no ho veuria adequat. Amb tal de vendre la gent es capaç de fer el que faci falta. Així entenc de que no. Això seria com desvirtuar la Bíblia o L'alcorà. ¡No pot ser!. La Bíblia es el que es i L'alcorà es el que es. I res més.

I parlant de Can Tonet, es ha ajudat a aclarir les diferències que hi ha entre la primera edició del "**Les trésors de TINTIN**" de Dominique Maricq de finals d'estiu del 2013 i la segona, recentment apareguda, fa un parell de setmanes.

Mentre la primera es un llibre sol, la segona consta d'un llibre i un sobre dins d'una capsa amb funcions d'arxivador,

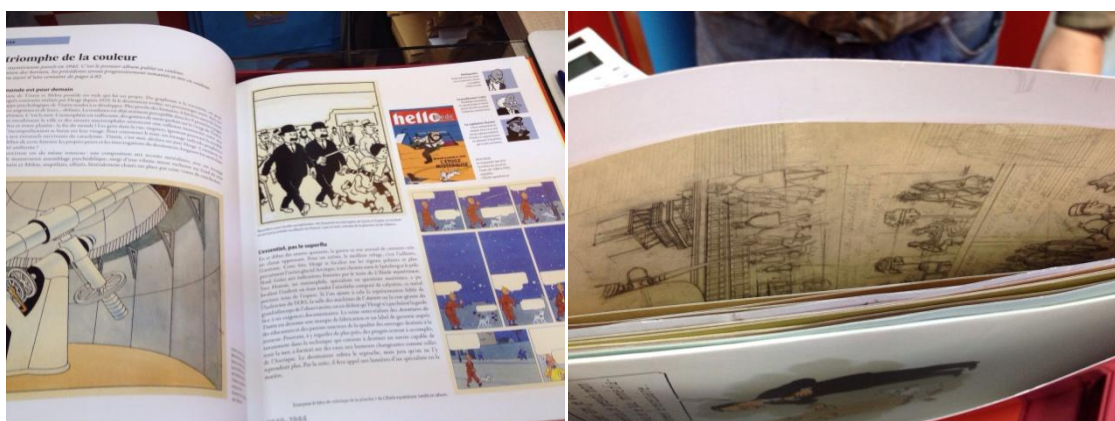
En la portada i contraportada de la primera hi figuren les imatges dels 22 facsímils extrets dels arxius d'Hergé mentre que en la segona no hi son. La primera es edició en exclusiva de Moulinsart i en la segona ja hi participa Casterman el nom de la qual ja apareix a la portada, sota el requadre taronja que informa dels 22 facsímils,

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

En la segona edició el llibre compta amb el mateix contingut de text i gràfics que la primera,

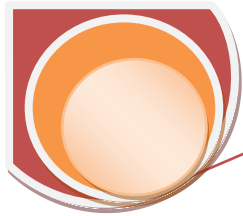

es molt més prim perquè de li han eliminat l'encoixinat de portada i contraportada i els sobres que duia entre pàgines la primera amb els facsímils que, en aquesta segona estan tots dins del sobre que l'acompanya,

D'aquests facsímils n'hi ha 20 que son iguals mentre que 2 s'han substituït o canviat,

Aquesta capçalera sola de la primera edició,

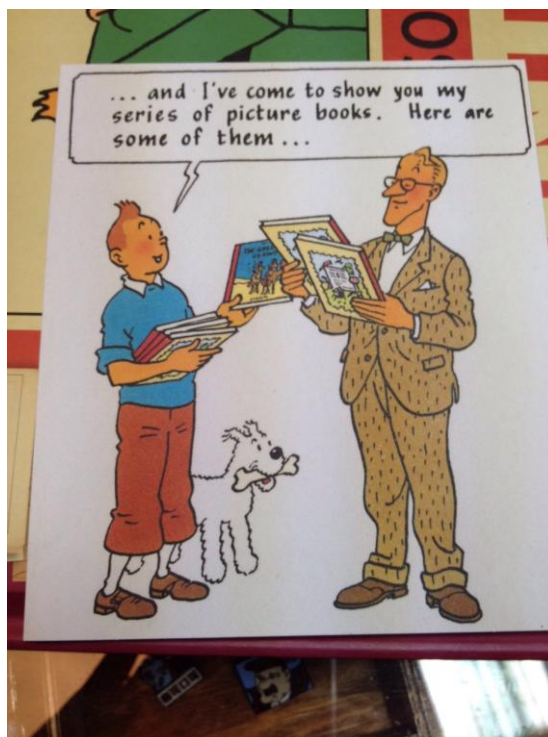
Vist a la xarxa

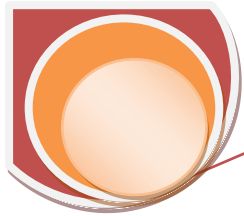
Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

S'ha canviat pel full sencer, tant pel davant com pel darrera:

I aquesta petita de 160 mm x 140 mm,

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Ha passat a ser un, diríem un Din A3, a doble cara.

I que es això?

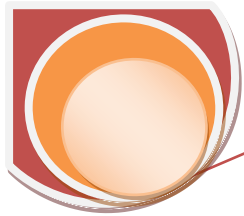
Doncs un document comercial rar encarregat a Casterman el 1942, i que no es va mostrar a la premsa fins l'any 1947.

Aquesta comanda va ser dissenyada per promocionar les obres de relançament d'Hergé en color i de 62 pàgines per edició. Hergé va encarregar moltes proves perquè volia fer un full A3 de doble cara que, desplegat, podria ser penjat com un cartell/pòster en una llibreria.

També va ser l'autor d'algunes planxes que es mostren que van permetre al mateix temps, presentar una nova coloració (es poden veure els núvols de la vinyeta gran de "tresor ...")!

El termini d'execució va ser tan llarg que en publicar-se, alguna/es portades d'aquest fullet ja no existien l'any 1947 (per exemple, "Els Cigars del Faraó")!

Vist a la xarxa

Publicació lliure i independent, de periodicitat aleatòria: surt quan cal i quan convé !

Per acabar, l'Eulàlia Ventalló, ens deixa la nota còmica de la jornada:

“El capità Haddock encara en té de bones...”

Pels desconexedors del francès,

Vinyeta 1 – Saps perquè a França només tenim 39 ministres?

Vinyeta 2 - Perquè n'hi haguessin 40, François Hollande s'hauria de dir: “Ali Baba”!